

Bilag 1.

Foreningen af gensidige, danske
Brandforsikringsselskaber.

København, den 14. November 1928.

Til det i Anledning af Forslag til Lov om Forsikringsaftaler nedsatte
Landstingsudvalg.

I Anledning af det i Landstinget den 10. Oktober 1928 fremsatte Forslag til Lov om Forsikringsaftaler tillader Foreningen af gensidige danske Brandforsikringsselskaber sig herved at fremkomme med følgende Udtalelse.

Da Kommissionsudkastet i 1926 blev tilsendt Foreningen til Erklæring, fraraadede denne under 31. Maj 1926 i Henhold til enstemmig Beslutning paa et Medlemsmøde, at det blev ophøjet til Lov, idet man henviste til, at de forsikrede i gensidige Selskaber selv havde Indfyldelse paa Forsikringsbetingelserne, og at en saadan Lov derfor var upaakrævet overfor disse Selskaber.

Foreningen staar endnu paa dette Standpunkt, idet de forsikrede som nævnt indenfor de gensidige Selskaber i Forvejen er særlig beskyttede bl. a. derigennem, at de selv vedtager Foreningernes Love og vælger deres Ledelse, hvorved de fuldt ud er sikret saavel mod ubillige Forsikringsbetingelser som mod en Forretningssgang, der ikke tager rimeligt Hensyn til deres Tarv.

Dette Selvstyre har nu i flere Menneskealdrer virket til Medlemmernes fulde Tilfredshed, hvorom de ualmindelig faa Retstrætter mellem Selskaberne og deres Medlemmer bærer Vidne, og dette Forslag vil, hvis det bliver Lov, paa en efter vor Mening meget uheldig Maade gribe ind i dette Forhold, idet Lovforslaget indeholder saa mange vage og svævende Udtryk, jfr. „maa antages“ — „synes at være“ — „burde være klar over“ o. s. v., at det maa befrygtes at medføre et Utal af Retstrætter.

Foruden denne Indvending mod Loven som Helhed skal vi specielt henlede Opmærksomheden paa følgende Bestemmelser, som forekommer os særlig uheldige, og som, hvis de gennemføres, i høj Grad vil være til Skade for de gensidige Selskaber.

ad §§ 4—10. Synes uklare.

ad §§ 18 og 20. Lovforslaget synes at fratage Selskabernes Ledelse den hidtil hafte Ret til at foretage Afkortning i Erstatningerne, hvor den forsikrede har gjort sig skyldig i grov eller simpel Uagtsomhed. Bestemmelserne slaar derved en Streg over det gennem Brandpolitiloven og af Medlemmerne hævdede Ansvar ved Uforsigtighed, og dette vil sikkert vise sig at blive af skæbnesvanger Betydning saavel i økonomisk som i moralsk Henseende.

ad § 19, 1ste Stykke. Er stridende mod nugældende Retspraksis. Det synes ogsaa noget urimeligt, at en sindssyg kan tilintetgøre sine egne Ting og derefter kræve dem erstattet af andre.

ad § 23. Det maa befrygtes, at denne Regel dels vil befordre Brandskader og dels vil gøre det meget vanskeligt i mangfoldige Tilfælde at gøre en Brandskade rigtigt op, idet man som oftest udelukkende er henvist til de Oplysninger, den forsikrede giver, og naar denne uden større Risiko kan give urigtige eller snarere misvisende Oplysninger eller fortie Omstændigheder, der kan have Betydning, vil Erstatningerne let blive for store, hvilket i sidste Instans vil være til Skade for Medlemmerne, der kommer til at betale for meget i Præmie.

ad § 24. Paragraffen synes sammenholdt med § 58 noget uklar, idet det ikke med Sikkerhed kan ses, hvad der skal være Forfaldsdag.